

Nr 224.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om särskild skolstyrelse i vissa fall; given Stockholms slott den 4 april 1952.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om särskild skolstyrelse i vissa fall.

GUSTAF ADOLF.

Ivar Persson.

Förslag

till

Lag**om särskild skolstyrelse i vissa fall.**

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

I sådant skoldistrikt, där enligt Kungl. Maj:ts medgivande försök med nioårig enhetskola bedrivs, skall i fråga om styrelse för vissa skolor, i stället för vad eljest gäller, bestämmelserna i denna lag äga tillämpning.

Skoldistrikt, som jämlikt Kungl. Maj:ts medgivande bedriver sådan pedagogisk försöksverksamhet av förberedande slag, som avses i Kungl. Maj:ts brev till skolöverstyrelsen den 20 maj 1949 angående pedagogisk försöksverksamhet i vissa skoldistrikt, skall vid tillämpningen av denna lag anses hava erhållit medgivande att anordna försök med nioårig enhetskola.

Denna lag gäller icke beträffande skolväsendet i Stockholms stad.

2 §.

1 mom. Förvaltningen och vården av folk- och fortsättningsskolväsendet samt försöksverksamheten skola handhas av en särskild styrelse, benämnd skolstyrelsen.

2 mom. Därest Kungl. Maj:t så beslutar, skall den särskilda skolstyrelsen vara styrelse även för högre folkskola eller fristående realskola eller annan högre statlig eller kommunal läroanstalt, belägen inom skoldistriktet. Efter medgivande av Kungl. Maj:t må skolstyrelsen vara styrelse även för yrkesundervisningsanstalt inom skoldistriktet, dock ej för högre tekniskt läroverk eller central verkstadsskola.

I fall, som i detta moment avses, träder den särskilda skolstyrelsen i stället för den styrelse, som eljest skolat finnas vid varje ifrågakommande skola.

3 §.

Särskild skolstyrelse äger samma befogenheter och har samma uppgifter som enligt gällande författningar och övriga föreskrifter tillkomma och åvila folk- och fortsättningsskolestyrelse samt styrelse vid sådan skola, för vilken den särskilda skolstyrelsen jämlikt 2 § 2 mom. utsetts att vara styrelse.

Skolstyrelsen har också att särskilt beakta de frågor, som på grund av försöksverksamheten bliva gemensamma angelägenheter för de olika

skolorna eller skolformerna, ävensom att med uppmärksamhet följa det pedagogiska försöksarbetet, främja lärarnas vidareutbildning och verka för ett fördjupat samarbete mellan hem och skola.

4 §.

Ledamöter i särskild skolstyrelse väljas av kommunal- eller stadsfullmäktige till det antal, som fullmäktige finna lämpligt med hänsyn till kommunens folkmängd och struktur samt till de skolor, för vilka skolstyrelsen skall vara styrelse. Antalet ledamöter skall dock vara minst sju och högst tjuguen.

Suppleanter må på enahanda sätt utses till det antal, som finnes lämpligt. Sker ej valet proportionellt, skall tillika bestämmas den ordning, i vilken suppleanterna skola inkallas till tjänstgöring.

Ledamöter och suppleanter skola väljas för två år, räknat från och med den 1 januari 1953.

5 §.

Därest terminsavgift upptages av lärjungarna vid skola, som hör under särskild skolstyrelse, skall fråga om befrielse från eller nedsättning av sådan avgift prövas i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer.

6 §.

För att biträda vid behandlingen av frågor angående den förberedande yrkesundervisningen ävensom för den allmänna yrkesundervisning, för vilken särskild skolstyrelse kan hava att ansvara, bör styrelsen utse ett särskilt rådgivande organ, expertråd, bestående av minst fyra ledamöter.

Till ledamöter i expertråd skola utses lämpliga personer, representerande såväl företagare som anställda, med god kännedom om ortens arbetsliv i allmänhet och om de särskilda yrkesgrenar eller verksamhetsområden, som undervisningen i fråga avser.

7 §.

I fråga om valbarhet som ledamot eller suppleant i särskild skolstyrelse, val av dylik ledamot och suppleant, val av ordförande och vice ordförande, sammanträden, suppleanternas tjänstgöring, rätt för kyrkoherde att deltaga i sammanträde med skolstyrelsen eller någon dess nämnd, handläggning av ärenden, nämnder, omröstning, protokoll, skriftväxling, sekreterare, kassaförvaltare, sammanförande av medelsförvaltning, uppgörande av förslag till inkomst- och utgiftsstat samt redovisning och granskning av räkenskaper skola bestämmelserna om folkskolestyrelse i lagen den 6 juni 1930 (nr 262) om skolstyrelse i vissa kommuner äga motsvarande tillämpning, såvitt icke i denna lag annorlunda stadgats.

Jämväl i fråga om fullföljd av talan mot särskild skolstyrelses beslut skall gälla vad i nämnda lag om skolstyrelse i vissa kommuner stadgas angående fullföljd av talan mot folkskolestyrelses beslut; dock att

beträffande besvär över särskild skolstyrelses åtgärd i ärende, som rör annan skola än folk- och fortsättningsskola, skola gälla de bestämmelser, som äro meddelade i fråga om besvär över åtgärd av styrelse för sådan skola varom fråga är, samt

beträffande besvär över tillsättning av lärare å enhetsskolans (försökskolas) högstadium skall gälla vad därom är särskilt stadgat.

I övriga hänseenden skola för särskild skolstyrelse tillämpas de för varje särskild skolform utfärdade bestämmelserna om skolstyrelse.

8 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda de tilläggs- och tillämpningsföreskrifter, som erfordras i anledning av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1953 och gäller till och med den 31 december 1954; dock skall före den 1 januari 1953 förrättas val av särskild skolstyrelse.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 april 1952.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Persson, fråga om utfärdande av *lag om särskild skolstyrelse i vissa fall* och anför därvid följande.

Den förberedande pedagogiska försöksverksamhet i anslutning till 1946 års skolkommissions förslag, som påbörjades höstterminen 1949, har höstterminen 1951 på vissa orter nått första klassen på enhetsskolans högstadium (klasserna 7—9), vilket motsvarar realskolestadiet i de allmänna läroverken och de högre kommunala skolorna.

I och med att försöksverksamheten uppnår enhetsskolans högstadium på ort med minst 4-klassig högre skola, uppstår fråga, huruvida befolkningsunderlaget och andra omständigheter medge den högre skolans fortbestånd helt eller delvis. Beslut angående organisationen måste fattas i varje särskilt fall. En av försöksverksamhetens uppgifter bör vara att söka finna utvägar, som underlätta övergången från nuvarande högre skolformer till den blivande enhetsskolan.

En viktig förutsättning för genomförandet av försöksverksamheten på tillfredsställande sätt är, att den lokala skolleningen får bästa möjliga konstruktion och sammansättning. En stor olägenhet med nuvarande förhållanden är, att man på orter med skolor tillhörande olika skolformer i allmänhet har skilda styrelser för dessa olika skolor. Olämpligheten i en sådan splittring framhölls redan av *1940 års skolutredning*, och behovet av en gemensam skolstyrelse har starkt betonats av *1946 års skolkommission*. Skolkommissionen föreslog i sitt huvudbetänkande (SOU 1948: 27, s. 434), att varje skoldistrikt normalt skulle erhålla en enda skolstyrelse, men att det skulle finnas möjlighet för stora skoldistrikt att med Kungl. Maj:ts medgivande tillsätta olika skolstyrelser för olika uppgifter.

Uttalanden och förslag i denna fråga av skolutredningen och skolkommissionen samt av skolöverstyrelsen och andra myndigheter refererades av föredragande departementschefen i *propositionen 1950:133* angående vissa

riktlinjer för enhetsskolans ledning och lokala organisation (s. 33 ff.). Till belysning av frågeställningarna gavs i propositionen också en redogörelse för nuvarande förhållanden i fråga om den lokala organisationen (s. 24 ff.). Föredragande departementschefen uttalade bland annat, att han delade skolutredningens och skolkommissionens åsikt, att den nuvarande ordningen med skilda skolstyrelser för olika skolor vore ur flera synpunkter olämplig och att man därför borde sträva efter större enhetlighet och reda på detta område. Målet syntes böra vara att åstadkomma största möjliga enhetlighet i skolväsendets ledning inom varje distrikt. Många frågor i detta sammanhang måste emellertid underkastas ytterligare utredning. Departementschefen lade därför icke fram några slutligt utformade förslag utan framförde vissa synpunkter till ledning vid det fortsatta utredningsarbetet (propositionen s. 40 f.). I utlåtandet över nämnda proposition var *särskilda utskottet* ense med departementschefen rörande det mål, som borde eftersträvas (utl. 1950: 3, s. 34). I enskildheter framförde utskottet vissa synpunkter. *Riksdagen* (skr. 1950: 403) gav Kungl. Maj:t tillkänna vad särskilda utskottet anfört rörande bland annat enhetsskolans ledning och lokala organisation.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 11 maj 1951 hemställde *skolöverstyrelsen* — med hänvisning till att försöksverksamheten med nioårig enhetsskola redan höstterminen 1951 på vissa orter komme att nå klass sju, motsvarande realskolestadiet i de allmänna läroverken och de högre kommunala skolorna — att Kungl. Maj:t måtte i enlighet med ett förslag, som överstyrelsen samtidigt framlade, utfärda provisoriska föreskrifter beträffande gemensam styrelse för skola, där försöksverksamhet med nioårig enhetsskola bedreves, och statlig realskola. Den gemensamma styrelsen skulle enligt detta förslag utgöras av folkskolestyrelsen jämte de ledamöter av läroverkets lokalstyrelse, Kungl. Maj:t efter framställning i varje särskilt fall bestämde. Beträffande styrelsens uppgifter skulle gälla bestämmelserna angående folkskolestyrelse i lagen om skolstyrelse i vissa kommuner samt dessutom, med vissa undantag, bestämmelserna om lokalstyrelse i läroverksstadgan.

Skolöverstyrelsens framställning överlämnades av Kungl. Maj:t till den någon tid därefter tillkallade *1951 års skolstyrelseutredning* för att av utredningen tagas i övervägande vid fullgörandet av dess uppdrag. Enligt direktiven för skolstyrelseutredningen (anförande av dåvarande chefen för ecklesiastikdepartementet till statsrådsprotokollet den 29 juni 1951) har utredningen att verkställa utredning och avgiva förslag angående bland annat den lokala skolledningens organisation. Vissa riktlinjer för denna organisations framtida uppbyggnad gävos i direktiven. Med hänsyn till den pågående försöksverksamheten och de spörsmål, som därigenom uppkommo, borde utredningen först gripa sig an med frågan om den lokala

skolledningen och skyndsamt framlägga särskilt förslag härutinnan, så att frågan kunde underställas 1952 års riksdag.

Till åttlydnad av nämnda uppdrag har skolstyrelseutredningen den 24 januari 1952 avgivit förslag till lag om gemensam skolstyrelse i vissa fall. Beträffande innebörden av detta förslag kan i korthet anföras följande.

Med hänsyn till att utredningen icke ansett sig kunna taga slutlig ställning till någon av de förelagda utredningsuppgifterna inom sådan tid att något från utredningens sida definitivt förslag kunde föreläggas 1952 års riksdag, äro de nu föreslagna bestämmelserna rörande gemensam skolstyrelse avsedda att vara provisoriska och av relativt kort varaktighet. Utredningen säger sig därför ha undvikit att nu föreslå sådana lösningar, som skulle innebära ett godtagande av nya principer, och i stället anslutit de föreslagna bestämmelserna till nu gällande lagstiftning på området. I vissa avseenden ha dock ändringar föreslagits i förhållande till nuvarande bestämmelser, men detta har skett uteslutande av praktiska skäl och innebär icke något slutligt ställningstagande till dessa frågor. Utredningen anser sig således oförhindrad att i sitt definitiva förslag till skolstyrelselag föreslå sådana ändringar, som kunna visa sig erforderliga.

I vissa hänseenden har utredningen gått längre än skolöverstyrelsen i dess förslag av den 11 maj 1951, vilket tjänat som utgångspunkt för utredningen. Sälunda föreslår utredningen att, om i ett skoldistrikt, där försök med nioårig enhetsskola bedrives, jämväl andra skolformer än folkskola och realskola eller högre folkskola förekomma, gemensam skolstyrelse skall kunna få anordnas för flera eller samtliga skolor i distriktet. Vidare lämnar utredningens förslag möjlighet att inrätta gemensam skolstyrelse även i skoldistrikt, där försöksverksamhet icke bedrives.

Utredningen har låtit bestämmelserna i nu gällande skolstyrelselag i väsentliga delar vara normgivande för den föreslagna lagen om gemensam skolstyrelse. Vederbörlig hänsyn har dock tagits till de för de statliga och högre kommunala skolorna samt yrkesskolorna gällande bestämmelserna.

Över skolstyrelseutredningens förslag ha yttranden avgivits av *skolöverstyrelsen*, *överstyrelsen för yrkesutbildning*, *statskontoret*, *riksräkenskapsverket*, *Landskommunernas förbund*, *Svenska stadsförbundet*, *Läroverkslärarnas riksförbund*, *styrelserna för Sveriges folkskolläraryrkesförbund*, *Sveriges folkskolläraryrkesförbund*, *Sveriges småskolläraryrkesförbund* och *Sveriges överläraryrkesförbund* (gemensamt yttrande), *Statens folkskolinspektörers förbund*, *Statläroverkens rektorsförening*, *Realskolornas rektorsförening*, *Praktiska mellanskolornas rektorsförening*, *Svenska yrkesskolföreningen*, *Sveriges högre flickskolors läraryrkesförbund* och *Skolstyrelseförbundens rikskommitté* ävensom *Praktiska mellanskolornas och Högre folkskolornas läraryrkesförening*.

Den allmänna principen om större enhetlighet i fråga om den lokala skolledningen har icke rönt någon gensaga i yttrandena. Däremot äro meningarna delade, när det gäller frågorna om hur långt man för närvarande bör sträcka sig i strävan att enhetliggöra skolstyrelserna. Sälunda har i vissa yttranden avstyrkts, att möjlighet till gemensam skolstyrelse skulle öppnas även för skoldistrikt, där försöksverksamhet icke bedrives. I vissa yttran-

den har kritik framförts mot att en gemensam skolstyrelse skulle kunna omfatta även yrkesundervisningsväsendet. Det har hävdats, att en yrkeskola alltid kräver sin egen skolstyrelse. Även i en hel del detaljfrågor ha från utredningens förslag avvikande åsikter framförts i yttrandena.

Departementschefen. Större enhetlighet i den lokala skolledningens organisation har i olika sammanhang framhållits såsom en väsentlig förutsättning för ett framgångsrikt genomförande av enhetsskolan. Jag delar helt denna uppfattning. Det har emellertid också framhållits, att arbetet på större enhetlighet borde igångsättas snarast möjligt. Betydelsen härav har på ett tidigt stadium framhävts av skolöverstyrelsen, vars yttranden i denna fråga ytterligare betonades av föredragande departementschefen i propositionen 1950:133. Samma uppfattning hade min företrädare i ämbetet, när hon sommaren 1951 i direktiven för 1951 års skolstyrelseutredning uttalade, att utredningen först borde gripa sig an med frågan om gemensamma skolstyrelser, så att denna fråga kunde föreläggas 1952 års riksdag.

Skolstyrelseutredningen har nu framlagt ett förslag till lag om gemensam skolstyrelse i vissa fall. Med hänsyn till att utredningen icke på någon punkt ansett sig kunna taga slutlig ställning till de därmed sammanhängande frågorna, har utredningen givit sitt förslag formen av en provisorisk lag med begränsad giltighetstid.

Det är även enligt min mening av största vikt, att det första steget mot enhetlig lokal skolledning nu tages. Det innebär visserligen vissa vanskligheter att igångsätta ett så viktigt reformarbete på grundval av ett förslag, som uttryckligen anges som ett provisorium. Med hänsyn till att försöksverksamheten redan innevarande läsår nått enhetsskolans högstadium, d. v. s. realskolestadiet, anser jag mig emellertid icke kunna stå till svars med ett uppskov med att framlägga förslag i frågan. Jag är dock angelägen att betona, att de lagbestämmelser, som jag i det följande kommer att föreslå, innebära ett provisorium som icke kan få anses bindande vid den framtida definitiva regleringen av den lokala skolledningens organisation.

Skolstyrelseutredningen har föreslagit, att gemensam skolstyrelse skall under vissa förutsättningar kunna genomföras även i skoldistrikt, där försöksverksamhet ej bedrives. Utredningen har emellertid anmält, att det syntes utredningen synnerligen tveksamt om en dylik möjlighet borde öppnas; att utredningen ändå föreslagit detta, har uteslutande berott på att det syntes kunna vara av ett visst värde att få pröva anordningen med gemensam skolstyrelse i ett något större antal skoldistrikt än dem, där försöksverksamhet bedrives. I yttrandena har tveksamhet mot förslaget uttalats av bland annat skolöverstyrelsen. För egen del är jag icke beredd att nu under provisorietiden tillstyrka detta förslag. Jag vill i stället uttala min anslutning till tanken, att i kommuner med olika skolor, för vilka skilda

styrelser behållas, på kommunalt initiativ inrättas ett icke lagbundet samarbetsorgan för utredning och handläggning av för skolorna gemensamma angelägenheter.

I yttrandena har också hävdats, att en gemensam skolstyrelse icke borde få omfatta yrkesundervisningsväsendet. Med hänsyn till angelägenheten av att yrkesundervisningen redan från början av genomförandet av enhets-skolan även i praktiken likställes med den allmänna undervisningen, synes det mig riktigt att redan nu möjlighet öppnas för yrkesundervisningsväsendet att inordnas under den gemensamma skolstyrelsen. Dock bör detta icke gälla de högre tekniska läroverken, som enbart motsvara gymnasiestadiet, eller de centrala verkstadsskolorna, för vilka landstingen äro huvudmän. För undvikande av tvekan på denna punkt, synes undantaget böra utsägas i lagtexten.

Behovet av en enhetlig skolstyrelse uppkommer ju egentligen först, när jämte folk- och fortsättningsskolan även någon annan skola eller skolform finnes i ett skoldistrikt. Skolöverstyrelsens förslag av den 11 maj 1951, för vilket i det föregående i korthet redogjorts, omfattade också endast dylika fall. Skolstyrelseutredningen har emellertid utsträckt förslaget, så att gemensam skolstyrelse obligatoriskt skall finnas i försöksdistrikt, där endast folk- och fortsättningsskola finnes. Övervägande skäl synas tala för den linje, som skolstyrelseutredningen valt. Emellertid har utredningen förbisett, att beteckningen »gemensam skolstyrelse» blir ologisk vid denna utvidgning av tillämpningsområdet. Den nya skolstyrelsen kan däremot sägas bli en särskild skolstyrelse. För egen del anser jag, att den nya styrelsen bör kallas t. ex. »skolstyrelsen i Råneå skoldistrikt».

Jag delar skolstyrelseutredningens mening, att den särskilda skolstyrelsen bör bli styrelse för annan skola än folk- och fortsättningsskola endast om Kungl. Maj:t så beslutar. Skall den vara styrelse även för yrkesundervisningsanstalt, synes så böra ske endast efter medgivande av Kungl. Maj:t på särskild framställning.

Den särskilda skolstyrelsen skall ersätta folk- och fortsättningsskolestyrelse i alla försöksdistrikt. I dessa kommer alltså efter den nya lagens ikraftträdande icke att finnas någon folkskolestyrelse eller fortsättningsskolestyrelse. Därest Kungl. Maj:t beslutar, att den särskilda skolstyrelsen skall vara styrelse även för annan skola, skall denna skolas styrelse upphöra och den särskilda skolstyrelsen träda i stället. Med hänsyn till dessa förhållanden måste den särskilda skolstyrelsen övertaga alla de befogenheter och skyldigheter, som för närvarande tillkomma respektive åvila de olika styrelserna. Härutöver bör helt naturligt den särskilda skolstyrelsen ha att särskilt beakta de för de olika skolorna gemensamma frågorna. I samband därmed torde, i överensstämmelse med skolstyrelseutredningens förslag, böra åt den särskilda skolstyrelsen uppdragas att även med upp-

märksamhet följa det pedagogiska försöksarbetet, främja lärarnas vidareutbildning och verka för ett fördjupat samarbete mellan hem och skola.

För hjälp vid yrkesundervisningsfrågornas behandling har skolstyrelseutredningen föreslagit, att den särskilda skolstyrelsen bör förse sig med ett särskilt rådgivande organ, ett expertråd om minst fyra ledamöter. Jag ansluter mig till detta förslag, som synes välmotiverat.

När det gäller reglerande bestämmelser i övrigt för den särskilda skolstyrelsens sammansättning och arbete, bygger skolstyrelseutredningens förslag i huvudsak på gällande bestämmelser i fråga om folkskolestyrelserna. Detta synes mig lämpligt. Dock böra i lagen om särskild skolstyrelse icke medtagas bestämmelser av sådan karaktär, att de lämpligen kunna meddelas i av Kungl. Maj:t utfärdade tillämpningsföreskrifter. I enlighet härmed torde i lagen icke böra införas t. ex. bestämmelser om vilka, utöver ledamöterna, som skola deltaga i skolstyrelsens sammanträden, om utseende av lärarrepresentanter och om sättet för avgörande av fråga om terminsavgiftsbefrielse. Beträffande min egen inställning till vissa av dessa frågor, vill jag anföra följande. Vid sammanträde med särskild skolstyrelse eller med inom densamma utsedd nämnd böra rektor, distriktsöverlärare, kommunal folkskolinspektör och — om sådan finnes — för hela skoldistriktet utsedd skolchef äga närvara och ha rätt att yttra sig men ej deltaga i beslutet. Skolchef bör i enlighet med av särskilda utskottet i utlåtandet 1950:3 uttalad uppfattning ha skyldighet att närvara. Huruvida dylik skyldighet bör åläggas även de övriga av de angivna skolledarna, är jag icke för närvarande beredd att taga ställning till. Som motivering för ett sådant åläggande kan åberopas intresset av att alla skolledarna såvitt möjligt få en överblick över skoldistriktets skolfrågor. I vissa yttranden över skolstyrelseutredningens förslag har yrkats, att rektor vid sådan högre skola, för vilken särskild skolstyrelse skall vara styrelse, skulle vara självskriven ledamot av styrelsen. Jag kan icke tillstyrka ett sådant förslag. Däremot synes i tillämpningsföreskrifterna böra intagas ett stadgande, att ärende, som berör viss skola, ej må avgöras, därest ej skolans rektor haft tillfälle att yttra sig i ärendet. Vid särskild skolstyrelses sammanträden böra också lärarrepresentanter äga närvara och ha rätt att yttra sig. Lärarrepresentanterna synas regelmässigt böra vara högst tre. I samband med att Kungl. Maj:t beslutar, att särskild skolstyrelse skall vara styrelse även för annan skola än folk- och fortsättningsskolan, bör dock Kungl. Maj:t lämpligen överväga, huruvida representanternas antal i dylikt fall skall vara högre än tre. Det torde enligt min mening i författningsbestämmelsen om lärarrepresentanterna böra utsägas, att vid utseendet av dessa representanter särskilt bör iakttagas att de så väljas, att de kunna anses företräda olika skolformer och skolstadier.

Skolstyrelseutredningen har föreslagit, att den provisoriska lagen om denna nya skolstyrelseform skall givas två års giltighetstid, från och med

den 1 januari 1953 till och med den 31 december 1954. Jag ansluter mig till detta förslag i den förhoppningen, att det skall bliva möjligt att från och med den 1 januari 1955 ersätta den med en definitiv skolstyrelselag.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att ett i enlighet med vad jag i det föregående förordat inom ecklesiastikdepartementet upprättat förslag till *lag om särskild skolstyrelse i vissa fall* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Arne Sönerlind.